

УДК 159.9

ОСОБЛИВОСТІ МОТИВАЦІЙНОЇ СФЕРИ КЕРІВНИКІВ ІЗ
РІЗНИМИ СТИЛЯМИ УПРАВЛІННЯ ТРУДОВИМ
КОЛЕКТИВОМ

*Д. В. Філіпенко, здобувачка вищої освіти
Національний аерокосмічний університет
ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»*

У психологічному знанні мотивація – сукупність спонукань, що викликають активність індивіда і направляють його до певного виду діяльності. Стиль керівництва є способом, за допомогою якого керівник управляє підлеглими, досягаючи задоволеності роботою. Його можна розглядати як приватну форму стилю взагалі. Вчення про стилі в психології відносно молоде, тому не існує загальноприйнятого визначення стилю (А. В. Лібін, 1998). Початок розвитку теорій стилів управління пов'язано з визначенням їх типів: авторитарний, демократичний, попустительський (К. Левін, 1938).

Мета дослідження - виявити особливості мотиваційної сфери керівників малих підприємств із різним стилем управління трудовим колективом. Завдання: 1) здійснити теоретичний аналіз досліджень мотиваційної сфери керівників та стилів управління трудовим колективом; 2) визначити особливості мотивації та домінуючі стилі управління у керівників малих підприємств; 3) на основі порівняльного аналізу виявити особливості мотиваційної сфери керівників з різними стилями управління трудовим колективом.

Можна зробити висновок, що у керівників з провідним директивним стилем тісний зв'язок стилю управління з мотивацією готовності до ризику; з провідними колегіальним та попустительським – високий рівень мотивації на успіх. Керівники з директивним стилем мають високий показник мотивації готовності до ризику, чим схожі на керівників з попустительським стилем управління, та відрізняються від керівників з колегіальним стилем управління за цим показником.